Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

mania uocari debuisse. Nonnullaq; coste
illi certi secus aliquid addituri esse. Ipsa ere
semetipsa diuina uirtute operante multi
plicata est. Quem admodum per naturam hu
manam apparuisse parentibus in subsequenti
generatione seminata. a modico in infinitum
multiplicata cernimus. ut multa ho
minum milia ceca iam extitisse uidea
mus. Hoc totum adsedim operante quod
de aliquo fuerit aliquid in maius. Cum autem per col
lectionem. uniuersum multa in simplicem
centum redeunt. sic per crescendo per mul
tiplicationem a simplici centum plu
ma creuerit. Tertium opus est quod uterum in oc
culto natae sinu circa aliquis centum ad ia
ponia opere. ut si aliqua a multiplici
tate ad simplicitatem reducat quod per a simpli
citate ad multiplicitatem perducerat.
sic fere non possumus. tamen prouocent ne
gare non debemus. Hoc cum esse fidendum
est quod aliud opus est cum simplex centum mul
tiplicat. aliud cum multiplex in simpli
citatem reducit. Per ista tamen opera quod soli do
possibilia sunt. sequitur quartum opus quod in
existere euenunt. in quibus nihil aliud
est facere quam ut cuncta disiungere.
et separata iungere. Sed tum opus hoc
est aliquid in nihilum redigere quod soli do possi
bile est. Aut sine aliqua facere. sine non facere
dicimus. hoc tamen omnio certum est. quia quod potuit de
nihilo oia creare posse. si uelle certa in nihi
lum redigere. Per senarium opibus deputatum
septenarium sequitur. cum non opus. si quis debet hec
opera circo distinctum. prius quam ita so
lentur potest dubitare quomodo de costa uiri
mulier facta sit. et quomodo de modico pa
uo semine tam numerosa plebs exerci
tere possit. Capitulum VII. partis.

De lapsu primi hominis.

Deus quod mundi hominem prudentia
diuina in loco deliciarum quasi
in parte potiori esse uoluit. et ad seruanda
bona quae habebat eum de prudentia diuina ratio
nis humanae adiuncta munuit. atque ad
illa bona quae habitur erat quaerenda et obe
nenda per precepto obedientiae cui gratia coope
rante instructus. uidit diabolus inuidit
quod hominem ad obedientiam ascendere. cum ipse
per superbiam corruisset. Qui diabolus in for
ma aliena ad hominem uenit.

Quia cum illi per uiolentiam nocere non po
tuit. ad fraudem se cum ut dolo
hominem sub plantare. quem uiuere super
re non posset. Et cum fraus illius omnino nulla esset
si minus manifestaretur. ipsa forma uenen
re non debuit. ne cognosceretur. et nullatenus re
cipere. Tum nonnumquam uiolentia esset fraus esset.
si prius occultaretur. et simul fides eum tan
fraude quam eum non possit decipi permit
tere. iniuria patiuidetur. malitia quae fo
ma uenire permissus est. si tam magnum malitia prius non esset. Vt quia ipsa forma non
uenire sua uoluntate fecit. Vt cum alia
forma in tale quam malitiae sue euenire
hire non possit. dia ordinatione dispositum.
Venit quod ad hominem in serpente callidus hostis.
quod fortassis permissus fuisse in forma colubri
uenire malunt. Sed hoc quasi spes sed sed reser
uauit quia profecto dignum non erat. ut spes sed boni
malignum illa forma boni odio sed facere in quo prudentia
eide spes sed apparere debuisset.

Sed libet esse fidere
quam uinida fuit in principio adtrip
tanda uirtute huius hostis malitia. Quasi
cum parum desuisuribus presumens humana
natura in ea parte in debilior uidebat aggressus.
ut si forte illic aliquem nus prualere potu
isset post modum cum maiori fiducia ad alia

Part VII. c. 1.